

BERLINGSKE
1. SEKTION ONSDAG 24. MAJ 2017

PRINTED FROM
PRESSREADER

PERSPEKTIV 7

Det tog år at komme sig over terrorangrebet i New York i 2001. Nu varer dønningerne efter terror nogle få uger og består mest af ritualer og symbolik. Vil Manchester være anderledes, fordi det gik ud over børn?

Af Poul Høi hoi@berlingske.dk

På billedet er der to unge kvinder. Kvinden til højre hedder Ariana, og hun er popstjerne. Kvinden til venstre hedder Gina, og det er hun ikke. Ariana poserer med popstjerne-look, det gør Gina ikke. Gina er Gina, med firkantede briller, bøjler på tænderne og et bredt og åbent smil, for det er den største dag i den 15-årige piges liv.

Hun mødte sit idol i 2015 og lagde billedet på Twitter:

»Jeg kan dårligt tro, at det her virkeligt skete. Tak for alt, min elskede, jeg savner dig.« skrev hun til Ariana Grande.

I dag er Ariana levende. Og det er Gina ikke. London Evening Standard udkom tirsdag eftermiddag med billedet på sin forside, og billedet af de to kvinder rammer ind i hjertekulen på millioner af mennesker. For Gina kunne være deres datter, deres barnebarn, deres søster, en boblende pige, som ifølge Evening Standard voksede op med Disney og voksede videre til Ariana Grande.

Det er ikke svært at forstå, hvor lykkelig hun må have været for at møde sit idol dengang, og det er heller ikke svært at forstå, hvor lykkelig hun var for at skulle til koncert med hende igen.

»Jeg er så kisteglad for at skulle se dig i morgen,« tweetede hun søndag til Ariana Grande med store bogstaver.

Og derfor er det heller ikke svært at forstå, hvorfor angrebet i Manchester gør så forbandet ondt og gør os så forbandede.

En normalisering af terror

Spørgsmålet er bare - hvor længe? Hvor længe kan vi være i den tilstand af forbandet?

Svaret er: ikke længe. Terrorangrebet i New York i 2001 sad i nerverne i årevis, men siden er den følelsesmæssige flagtid blevet stedse kortere og kriterierne for at få opmærksomhed højere. Det tog f.eks. ikke mange dage, før den verden var videre efter terrorangrebet ved Westminster i marts.

Den udvikling vil ikke overraske videnskaben.

Tre israelske forskere undersøgte f.eks. sammenhængen mellem aktiemarkedet i Tel Aviv og seks års »kronisk terror« mod Israel i 00'erne, og - konkluderede de - med tiden blev aktieudsvingene mindre, det krævede mere at sætte aktierne i sving, og i det lange løb var der ingen terroreffekt på markedet.

»Udviklingen indikerer en normalisering af terror (...) Terror blev en del af hverdagens almindelige mønstre,« som de skriver i deres undersøgelse.

Tre tyske sociologer har i bogen »Framing Excessive Violence« beskrevet det samme - at det er umuligt for os at holde adrenalinen op-